

MOSOLYGÓK LAPJA

2022. március

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

SZOMORÚ MÁRCIUS

1848 március 15. A szabadság és a hazaszeretet legszebb magyar ünnepe. '48 hősei életüket és vérüket adták hazájuk szabadságáért. A Habsburgok nem bírtak velük, az orosz cári csapatok igen. 1956 októbere, a XX. századi magyarság hőstette a hazáért és a szabadságért. A szovjet-birodalom tankjai és páncélosai fojtották vérbe forradalmunkat. A világ magunkra hagyott minket magyarokat. Az amerikai elnöktől annyira futotta, hogy értünk imádkozott a magyarok Nagyasszonyához. A pesti srácok és a pesti emberek pedig Molotov koktélokkal dobálták az orosz tankokat, amíg a ruszok le nem lőtték őket.

Az ünnep a múltat tekint, emlékezik, de nem takarhatja el a jelent. Mit ér az emlékezet, ha nem tanulunk a múltunkból? Kitűzött kokárdával meghallgatjuk a Nemzeti dalt, beszédekben éltetjük a szabadságot, és nem veszünk tudomást arról, hogy szomszédunkban szó szerint ismétli magát a történelem. Vagy csak nem merjük észre venni? Egyre megy. Nem kötelez minket a saját történelmünk semmire? Tisztességre, becsületre, hazaszeretetre? Az agresszor elleni határozott fellépésre? Nem szégyelljük magunkat, amikor a hősökre emlékezünk, de megvetjük és elutasítjuk azt amiért ők az életüket adták, a szabadságot? Vagy rendjén van az, hogy amit magunkkal szemben szavakban sem tűrünk, azt a szomszéd ország polgárai a mi cinkos hallgatásunk mellett szenvedjék el? Még a szavunkat sem emeljük fel az agresszió ellen? Akkor mi végre vannak az ünnepeink? Az ünnep szembenézés a múltunkkal, a jelenünkkel, és végső soron önmagunkkal. Méltók vagyunk-e azok emlékéhez akiket ünneplünk? A mai helyzetben a tizenhárom aradi vértanú, a honvédtisztek, a honvédek vajon mit cselekednének? Azt mondanák-e nem adunk katonát, nem adunk fegyvert az orosz

agresszor ellen, nem segítünk a megtámadott országon, ahol 160 ezer magyar testvérünk is él? Azt mondanák, ki akarunk maradni a háborúból? Aki azt hangoztatja, ki akar maradni, az a hatszoros katonai túlerővel rendelkező agresszort támogatja! Csináljátok csak nyugodtan, löveitek halomra ukrán férfiakat, nőket, gyerekeket, bombázatok városokat, lakótelepeket, kórházakat és iskolákat, mi nem szólunk bele az agressziótokba! Vagy esetleg azt mondanák most ünnepelt hőseink, vesszenek az ukrán és magyar katonák, de mi nem kockáztatjuk a rezsicsökkentést? A rezsicsökkentés a magyaroknak fontosabb lett az igazságnál és az emberéleteknél? A földgáz még fontosabb? Ez a magyar keresztényi szeretet a magyar keresztényi szolidaritás?

Aki magyar, március 15-én szíve fölé kitűzte a kokárdát. Kitűzte, akinek mindennél fontosabb a szabadság és a hazaszeretet. De kitűzték olyanok is, akik legfeljebb a hazaszeretet kellékének vagy alkatrészének tekintik azt. Olyanok, akik nagyhangon a szabadságról, függetlenségről és hazaszeretetről prédikálnak, de amikor eljön a kiállítás és a cselekvés ideje elnémulnak. És szégyenszemre ezt a meghunyászkodást nemzeti érdeknek tüntetik fel. Szomorú, hogy nem egy egységes nemzet ünnepel. Igazak és hamisak állnak egymással szemben. A történelemben nincsenek véletlenek. Az sem lehet véletlen, hogy nemzeti ünnepünkkel egyidőben zajlik az orosz agresszió az ukránok ellen. Ezért szomorú ez a március. A történelem ismét feltette az István a király című rockoperában elhangzó állandó kérdést: „ Mondd, te kit választanál?” És az őszinte választ nem mástól, hanem személy szerint tőlünk magyaroktól várja.

H.K.

In memoriam Ángyán József

(1945 – 1996)

Teleki községben született, az általános iskolát szülőfalujában végezte el, azt követően Nagykanizsán érettségizett a Mezőgazdasági Technikumban.

A munka világába végzettségének megfelelően mezőgazdászként került, de csak rövid időt töltött ott. Az Ő igazi világát a közigazgatás jelentette. Kezdetben a Balatonszemesi, majd a Nagycsepelyi Tanács, később 17 éven át a Balatonföldvári Nagyközségi Tanács, majd Önkormányzat. Előbb, mint adó ügyintéző, később igazgatási előadó, a végén hivatalvezető-helyettes.

Amikor valakik megalkották az ügyfélbarát ügyintéző kategóriát, nagy valószínűséggel Ángyán Józsefről mintázták. Azt tartották róla, hogy a kellemetlen dolgokat is nagy empátiával tudta az ügyfelekkel közölni. Szemtanúktól hallottunk olyan történetet, hogy volt amikor délelőtt meg kellett hoznia egy elutasító határozatot, délután meg segített megírni a fellebbezést. Ilyen ember volt Ő, ezért szerettük, szerették, mi több tisztelték.

Azután 1986-ban gondolhatta „a jóból is megárt a sok” jelszóval váltott, kollégáival létre hozták a TÁMASZ GMK építési vállalkozást, ami nem bizonyult hosszú életűnek. Következett Balatonszemesen a Borsodi Szénbányák Üdülője, ahol élelmezés vezetőként dolgozott, majd 1988-ban Balatonföldváron a boldog emlékű Magyar Távirati Iroda Szigligeti utcai Üdülője, önként felvállalva felesége otthon megszokott gondoskodó irányítását a munkahelyén is. A rendszerváltás hajnalán a hivatali munka után az önkormányzati munkában is jelentős részt vállalt, amikor képviselőnek választották.

Bemutakozó írásában olvashattuk:

„Vallom, hogy a képviselői munkát csak tisztességgel, és a közösség iránti alázattal szabad végezni.”

A népszerűségét jól mutatja az a tény, hogy az első önkormányzati választáson 1990-ben, amikor még 31 képviselőjelöltből lehetett választani, a legmagasabb szavazat számmal került be a 9 fős testületbe, 102-vel több voksot kapott, mint a 2. helyezett.

Az első ciklusban a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság elnökeként, és a Humán Bizottság tagjaként tevékenykedett.

A második ciklusban még nagyobb számban szavaztak rá, de ott már sajnálatos módon csak rövid idő jutott számára a végtelen időből. Egy baráti erdélyi látogatásról hazafelé tartó mikrobuszban utasként halálos balesetet szenvedett. Fájdalmasan fiatalon, 51 évesen hagyta itt feleségét, két lányát, és nem adatott meg számára, hogy unokái megismerhessék a jóságos természetű nagyapát.

Tisztelettel őrizzük emlékét, és köszönjük mindazt, amit az utókorra okulásul ránk hagyott.

Sz.J.

MIÉRT MEGYEK EL ÁPRILIS HARMADIKÁN VÁLASZTANI?

Azért, mert a választás nem csak állampolgári jog, hanem állampolgári kötelesség is!

Azért, mert négyévente egyszer van lehetőségem véleményt mondani a politikai elittről!

Azért, mert elégedetlen vagyok Orbánnal és kormányával!

Azért, mert Orbán abba az orosz és kínai kommunista érdekszférába akarja visszavinni az országot, amiből 1990-ben kiszabadultunk! Én nem Moszkva és Peking, hanem Európa párti vagyok!

Azért, mert Orbán úgy beszél Nyugat-Európáról és az Európai Unióról, ahogy Rákosi és Kádár beszélt! Akkor is utáltam és most is utálom az ilyen beszédet! Magyar és európai polgár vagyok, az is maradok!

Azért, mert 1990-ben nem ilyen világban reménykedtünk! Nem azért változtattunk rendszert, hogy négyemillió reményvesztett szegény álljon szembe a gazdagodó Orbán rokonsággal és barátaival. Nem ezért a lepusztult oktatási rendszerért, nem ezért az egészségügyért, ami 44 000 covid áldozatot produkált!

Azért megyek el választani, mert nem szívelem, hogy aki boldogulni akar, de nem tartozik Orbán szűk köreihez, annak el kell hagynia a szüleit, nagyszüleit és a szülőhazáját! Lassan egymillióan lesznek, minden magyar család érintett!

Azért, mert Orbán betegesen ragaszkodik a hatalomhoz, ezért lop, csal és hazudik. Önös érdekből szembe állította Magyarországot Európával. A legígéretesebb országból Európa sereghajtói lettünk!

ÉN AZ ELLENZÉK JELÖLTJÉRE ÉS AZ ELLENZÉKI LISTÁRA FOGOK SZAVAZNI!

Azért, mert nem félek! Azért, mert hiszek a változás lehetőségében! Azért, mert vállalom a véleményem!

Azért, mert az egyesült ellenzéknek – Orbánék tízezer forintjával és 10 kiló krumplijával szemben- értelmes és érthető programja van! Le a korrupcióval, le a szegénységgel, le a habzsolással!

Azért, mert olyan gazdasági, környezetvédelmi, egészségügyi és oktatási szakemberek készítették az ellenzék programját, akik számomra szakmai és erkölcsi garanciát jelentenek!

Azért, mert az ellenzék kíváncsi a véleményünkre. Nemzeti konzultációk helyett népszavazásokat akar!

Azért, mert az ellenzék vissza akarja adni a magyar polgároknak a tizenkét év alatt elbitorolt jogait, sőt új jogokat akar adni. Az alaptörvény helyett olyan Alkotmányt, amit népszavazás hagy jóvá. A Köztársasági elnököt a nép válassza, nem parlamenti többség. Nekik legyen elég a miniszterelnöki poszt!

Azért, mert az ellenzék nem keletre, az orosz-kínai birodalmi szférába, hanem nyugatra, ahogy 1990-ben a rendszerváltás idején akartuk, az EU-ba kormányozná vissza az országot.

Azért, mert az ellenzék nem ragaszkodik betegesen a hatalomhoz. Azért, mert ha nem leszünk elégedettek velük, könnyebb lesz elzavarni őket, mint Orbánékat. Hajrá Magyarok!

H.K.

A TISZTÁNLÁTÁS VARÁZSA

Az élet úgy hozta, hogy már hónapok óta nem láttam tisztán bizonyos helyzetekben. Próbáltam – legjobb tudásom szerint – követni a valóságot, s meglátni mindazt, ami körülöttem történik, de határozott erőfeszítéseim ellenére az események egyre inkább rejtve maradtak előttem. Ez az állapot az idő előrehaladtával csak rosszabbodott. A valót eltakarta egy rejtélyes fátyol, egy függöny, s nem engedte, hogy lássam mi az igazság. Többször is megkísértem, hogy változtassak ezen a helyzeten, de állandóan szilárd falakba ütköztem. Hitegettek, ígérgettek, senki nem sietett segítségemre.

Pedig valós információk alapján eligazodni a világban mindenki alapvető joga. Tudnunk kell, hogy jó irányba megyünk-e, nem tértünk-e le arról az útról, amelyen céljainkat kitűzve elindultunk. Meg persze felelősek vagyunk azokért is, akik velünk utaznak: családtagok, gyerekek, unokák, barátok, embertársaink. De nem kockáztathatjuk a mellettünk, vagy a velünk szemben haladók biztonságát sem, hiszen lehet, hogy sokan közülük (a megtévesztő irányt mutató tábla miatt), ugyanúgy nem látják az utat, mint ahogy mi, s ezért észre sem veszik, hogy rossz irányba tartanak. Néha még az autópálya felhajtási és haladási irányát is eltévesztik. Vakon követik a hangot, ami szinte egyetlen eligazodási

pontjukat jelenti. Nem is sejtik milyen kockázatos ez. Már nagyon vártam, hogy végre megszűnjön ez a tarthatatlan állapot. Nagy szerencsémre eljött ez az idő is. A rendelőintézet szemész főorvos asszonya közölte velem, hogy január hónapban, egynapos sebészet keretében, eltávolítja szememről a szürke hályogot, s azt követően újra vezethetek. Repestem az örömtől, hogy újra tisztán láthatok. A műtét jól sikerült, s másnap reggel, a szememet takaró kötést eltávolítva, jólesően konstatáltam a gyökeres változást. Utólag bevallom, kellett egy jó adag bátorság is a beavatkozás elhatározásához, de örülök, hogy belevágtam. Bízom a kedvező változásban és a változást elhozó személy (személyek) szakértelmében, hozzáértésében. Most már kész vagyok arra is, hogy a másik szememről is eltávolíttassam a hályogot, ami továbbra is gátol még kicsit a tisztánlátásban.

Hamarosan eljön az ideje annak, hogy ebbe is belevágjak.

M. I.

Forrás: Internet

VÁLASZTÁS TÉTJE (elemzés)

Április 3-án országgyűlési választások lesznek hazánkban. A 12 éve hatalmon lévő FIDESZ–KDNP pártkoalíció újabb győzelemre és az ellenzékkel való végső leszámolásra készül. *Csatába* hívja híveit, hogy Mikola István 2006-ban, a FIDESZ kongresszusán vázolt víziója szerint (aminek létezését a párt vezetése akkor még tagadta), a határon túl élő magyarság támogatásával (20 évre) bebetonozza magát a hatalomba.

A jelenlegi kormánykoalíció erőivel szemben álló, kényszerű szövetségre lépett, sokszínű ellenzéki pártok – tanulva az előző országgyűlési választások kudarcából és félre téve nézetkülönbségeiket – összefogtak, hogy közös miniszterelnök-jelölttel és képviselő-jelöltekkel győzzék le a kormánypárt aspiránsait. Az összefogás eredményeként, hosszú idő óta, első alkalommal nyílik reális esély arra, hogy a küzdelem sikerrel végződjön.

Áttekintve a két, egymással szemben álló választási tömb erőforrásait, megállapítható, hogy nem egyenlő lehetőségekkel rendelkező felek küzdelméről van szó. A hatalmon lévő, szinte korlátlan anyagi forrásokkal és médiafölénnyel rendelkező pártkoalíció, mindent megtehet (és meg is tesz), amit csak akar, míg az ellenzéki tömörülés főként támogatói felajánlásokból (melynek összege mára már egyáltalán nem tekinthető jelentéktelennek!) kénytelen finanszírozni kampányát.

A küzdelem, a fentiek ellenére, kiegyensúlyozott. A mértékadónak számító közvéleménykutatók – az elemzés készítése időszakában – hibahatáron belüli (néhány százalékpontos) különbséget mérnek a két szemben álló tömb támogatottsága között. A választás még nem dőlt el.

A FIDESZ–KDNP pártszövetség magabiztosan készül a megmérettetésre. Olyannyira, hogy választási programot sem készített. A korábbi, „Folytatjuk!” szlogent használja, kiegészítve annak aktualizált (népi forrásokhoz vissza nyúló) változatával: „Magyarország előre megy, nem hátra”. A fentiekben jelzett magabiztosság-érzést némileg árnyalja, hogy a kormány, a választások időpontjához igazítva, főként felvett kölcsönökből, eddig soha nem látott pénzosztogatásba kezdett támogatottsága növelése érdekében. (Sajnálatos és elgondolkodtató, hogy ezekből a juttatásokból éppen az a legszegényebb és legrosszabb szociális

helyzetben lévő társadalmi réteg részesült legkevésbé, amelyet a kormánypárt egyik fő szavazói bázisának tekint.) Az is szembetűnő, hogy az állam, az elmúlt években több ezermilliárd forintnyi közvagyonot mentett át kormánypárti delegáltak által vezetett alapítványokba, s több parlamenti ciklusra átnyúlóan, saját embereit nevezte ki a legfontosabb állami pozíciókba, az alapítványok kuratóriumaiba, a színházak és a művészeti-kulturális intézmények élére. A választási kampány hajrája előtt „békemenetet” szerveztek a pártkoalíció támogatottságának megerősítésére.

Az ellenzéki tömörülés, az ország 106 egyéni választókerületében, a FIDESZ–KDNP képviselő-jelöltjeivel egyidőben, sikerrel állított jelöltet, s ezzel jelentős lépést tett a választási küzdelemben. Részletes választási programot készített, felvázolva terveit és célkitűzéseit. A tömörülés aktivistái lelkesen járják az ország településeit, s népszerűsítik az ellenzék választási programját (még a néha velük szemben arrogánsan fellépő, egyoldalúan tájékozott választókkal szemben is). A változást akarók száma jelentős, de számuk területileg széttagolt. Sokan közülük egzisztenciálisan függenek a jelenlegi hatalomtól és embereitől, ezért (saját maguk, vagy családtagjaik védelme érdekében) félnek az őszinte véleménynyilvánítástól, álláspontjuk nyílt képviselésétől és szavazatban történő megjelenítésétől. A kilátástalan szociális helyzetben lévőknek még a legkisebb anyagi, vagy pénzbeli segítség is létkérdéssé vált. (Ezt a kormánypárt pontosan tudja és ki is használja.)

A 2022. évi országgyűlési választások politikai jelentőségét sokan a rendszerváltás időszakához hasonlítják. Itt dől majd el Magyarország jövőbeni külpolitikai orientációja és sorsa. Nagy többség véli úgy, hogy hazánk, az utóbbi években eltávolodott a rendszerváltáskor nagy többséggel elfogadott alapelvektől és céloktól. Az ország jelentős demokrácia-deficittel rendelkezik, sérül a jogállamiság, magas szintű a korrupció. A nagy támogatottsággal megszavazott EU-tagságot követően, az Unió mára a kormánypárt támadásának keresztútjába került. Mindeközben, az EU által biztosított anyagi erőforrások igen jelentős mértékben járultak hozzá Magyarország fejlődéséhez (továbbá az EU-s projekteket és támogatásokat elnyert

személyek és családtagjaik meggazdagodásához, a NER-elit kialakulásához). Az Unió fejlődési iránya egyre kevésbé elfogadható a magyar kormány számára. Az illiberális állam meghirdetése, a nemzeti érdek közép-pontba és első helyre állítása („Nyergelj, fordulj!”) gátolja az EU fejlődését és közös döntéshozatali mechanizmusának hatékony érvényesítését, a közös alapelvek gyakorlati megvalósítását. Mindezek eredményeként, Magyarország (Lengyelországgal együtt) az EU „fekete báránya” lett. Mintha töredezni látszana a visegrádi négyek eddig hatékony és harmonikus együttműködése is.

Kérdés az, hogy az EU-val folytatott szembenállás és viták folyamatában, egy FIDESZ–KDNP győzelem esetén, a megalakuló új kormány mikor jut el oda, hogy kiléptesse hazánkat az Unióból (ennek szándékát a kormány – a gazdasági előnyök miatt – jelenleg határozottan tagadja). Magyarország és a NATO kapcsolata sem felhőtlen. A kormány több alkalommal vétőzta meg a szövetség egységes politikai fellépését. Politikai elemzők új fejleménynek tartják a külügyminiszter és a honvédelmi vezetők azon kijelentését, hogy magyar haderő a NATO támogatása nélkül is képes az ország szuverenitásának garantálására, ezért szövetséges harcoló csapatok hazánk területén történő (ideiglenes, vagy tartós) állomásoztatására nincs szükség. (Felvetődik, hogy, vajon milyen politikai alku vezethetett ehhez a kijelentéshez?) A társadalom jelentős hányada ugyancsak kedvezőtlennek tartja Magyarország megváltozott külpolitikai orientációját, a keleti nyitást és a kormánypárt európai szélsőjobboldali, euroszkeptikus pártokhoz történő közeledését.

Az Ukrajna ellen február 24-én indított orosz háború szemmel láthatóan zavart okozott a kormány oroszbarát politikájában. Miközben kezdetben kényszerű konstruktivitást mutatott az Európai Unió és a NATO-n belül az Oroszország elleni szankciók elfogadását illetően, mára ez megváltozott. Továbbra is kétkulacsos politikát folytat, nem hajlandó egyértelműen elhatárolódni az agresszor Oroszországtól. A háborúból való kimaradás és a rezsicökkentés megőrzése szlogenjének sulykolásával retorikáját a közelgő választások sikerének rendeli alá. Ehhez eszközként használja a közmédiát és a világhálót.

Az ellenzéki tömörülés, a fentiekkel ellentétben, „több Európát” és kevesebb Oroszországot szeretne. Olyan Európát, ahol csökken a szegénység, kiegyenlítettebb az életszínvonal, maradéktalanul érvényesülnek az emberi és a szabadságjogok, működik a sajtószabadság, nő a másokkal szembeni szolidaritás és elfogadás, széles körben elfogadottak és megvalósulnak a demokratikus alapelvek, megszűnik a korrupció, érvényesülnek az európai értékek és normák, újraélednek a köztársaság értékei és intézményei, megszűnik a társadalmi egyenlőtlenség.

A választás tétje óriási. Mindkét fél részére (kis túlzással) élet és halál kérdése is. Amennyiben a jelenlegi kormánykoalíció pártjai nyerik meg a választást (lényegében majdnem mindegy, hogy kétharmados, vagy egyszerű többséggel) hosszú időre szertefoszlik annak reménye, hogy az ellenzéki tömörülés célkitűzései megvalósuljanak. A győztes pártkoalíció, hatalomra kerülése első pillanatától kezdődően, hatalmi bázisa megerősítésére, az ellenzéki erők (nem fizikai értelemben vett) megsemmisítésére és ellehetetlenítésére fog törekedni.

Amennyiben az ellenzéki tömörülés nyeri meg a választást, minden tekintetben nehéz (belpolitikai, gazdasági, pénzügyi stb.) örökséggel kell szembenéznie. Az ellenzékbe szorult FIDESZ–KDNP pártszövetség teljes erejével arra fog törekedni, hogy már korábban hatalomba juttatott embereivel és agresszív parlamenti (és azon kívüli) politizálással gátolja az újonnan alakult kormány munkáját, korlátozza mozgásterét céljai megvalósításában.

Bármelyik politikai erő is kerüljön hatalomra, számolni kell azzal, hogy Magyarország lakosságának politikai megosztottsága hosszabb távon, tartósan fennmarad (kedvezőtlen esetben még mélyülhet is). Ez nagymértékben rontani fogja a lakosság közérzetét és az emberi (családi) kapcsolatokat. Felszámolása jó esetben évtizedeket, rosszabb esetben egy emberöltőt is igénybe vehet.

Április 3-án a szavazófülkében a fentiekéről szavazunk, de voksunk ennél jóval messzebbre mutat. Magyarország jövőjéről, gyermekeink és unokáink sorsáról döntünk. Ez a választás valódi tétje.

Mondd, mi fáj III.

Az Önkormányzatiság és közéletben való részvétel nehézségei, lehetőségei napjainkban.

Már itt lapoz mindenki, mondván nem politizálok! Pedig ha a politika alatt annak klasszikus definícióját értjük: közösen dönteni közös ügyeinkről, akkor annak háritása nagy hiba. Mert csupán azzal nincs letudva állampolgári kötelezettségünk, hogy négy öt évenként leszavazunk. Ha egyáltalán. Ez olyan, mintha Ön kiválasztana egy kőművest hogy építse fel a házát és legközelebb már csak akkor menne oda amikor azt késznek reméli. Már keresheti is a következő pallért. El tud ilyet képzelni? Egy mesteremberre minden nap ránéz az ember, egy politikusra miért nem? Pedig sokkal nagyobb galibát tudnak okozni mint egy burkoló, vagy egy villanyszerelő. A közélettről tudatosan le lettünk szoktatva. Nem véletlenül. A kegyurak nem szeretik ha a körmükre néznek. Ciklusokon keresztül rendeletekkel irányítani egy települést, úgy hogy szóba sem állunk az itt élőkkel! Ilyen még akkor sem volt divatban, amikor még harangozni sem halottak a demokráciáról. Igen a demokráciát tanulni kell... Erre ragyogó iskolák a civil szerveződések, még akkor is ha a „kegyurak” szájából ez szitok szó. Mert ott járulékos haszon a közösségteremtő erő. És az önmagát megszervező civil közösség, vissza akarja foglalni a kezéből kicsúszott saját intézmény rendszerét és arra gyakorolt befolyását. Mert a párbeszéd a legjobb és igazából az egyetlen hatékony eszköz a várostervezésben.

De nézzük hogy segítenek ebben a korszerű, már hazánkban is egyre több helyt gyakorlatba ültetett megoldások a hatékony Önkormányzatisághoz, a párbeszéd kialakításához.

1. Részvételi demokrácia vagy Civil kapcsolatokért felelős referens. Azok az Önkormányzatok, ahol a polgároknak nem a nyűgöt, hanem komoly erőforrást, segítséget látnak, maguk állítanak fel a civil kapcsolatok kiépítésére, élénkítésére felelőst, aki mentorálja ezt a folyamatot. Segíti a mára bürokratikus, az állampolgárok számára pedig átláthatatlan és elidegenítő helyi szintű döntéshozatalt, közelebb hozni polgárokhöz és becsatornázni a lakosság véleményét, elképzeléseit. Segíti a párbeszédet, termékeny vitát és konszenzusos döntéshozatalt. Segíti a vitalitást, a tanulását és erősítését. Mindjárt adódik a kérdés, honnan tudjuk, mire van szükség egy adott környéken, amikor azon fejleszteni szeretnénk. Az első lépés már-már forradalmian egyszerű: meg kell kérdezni a lakosokat, és odafigyelni arra, mit mondanak. A válaszokat és véleményeket becsatornázni a döntéshozók felé. Mindennek célja, bevinni a városlakókat a fontosabb döntésekbe. A „zöld” ügyekhez, az esélyteremtéshez és a nyitott, átlátható városkormányzáshoz, adatnyilvánossághoz adják a véleményüket.

2. Itt lép be a fentiek kiterjesztéseként, vagy mellett az Állampolgári Tanács: Hidat alkot a helyi polgárok és a partneri Önkormányzati bürokrácia között. A politika professzionalizálódása miatt egyre nagyobb a távolság a városlakók és a hivatalnokok között. A testület felállítása, jellemzően a véletlenszerű kiválasztás jellemző,

mint az angolszász bíróságok esküdtszékénél, a tagság vetésforgóban cserélődik, megteremtve a lehetőséget minden érdek, vélemény megmutatására. Lehetőséget kapnak a nyílt üléseken való hozzászólásra, de döntési - szavazási joguk nincs. Fel lehet tenni a kérdést, a választott képviselő testület mellett, mi szükség van erre? A részvételi demokrácia ezen intézményei, ez a fajta műhelymunka, nem váltják ki a döntéshozást, de annak jó kiegészítője lehet. Partnerséget hoz létre, egy tanácsadó, javaslattevő testületet, hogy a döntéshozók minden megoldási lehetőség és plusz információ birtokában legyenek. Természetesen nem várható el, hogy a település laikus lakói értsenek a város üzemeltetéshez. De a kötődés és a mindennapok tapasztalatai inkább őket jellemzi és a viták hozzák elő a jó ötleteket. A nyílt, toleráns és kulturált párbeszéd előre visz. Olyan fejlesztési ötleteket felvetni, illetve megvalósítani, amelyeket adott esetben egy hivatalnoki székben nem feltétlenül lehet észre venni, viszont a város élhetőségét jelentősen javíthatja. A döntéshozatali előkészítés során előfordulnak kisebb kérdések, például, hogy egy parkban hogyan érdemes elrendezni a padokat, ha azt akarjuk, hogy tényleg le is üljenek rá az emberek. Hát nem úgy, mint a földvári magasparton! És vannak egészen monumentálisak, mint hogy hova kellene és hova nem kilátó. De a kis és a nagy döntések egy dologban hasonlítanak: egyaránt közérzet- és közösségformáló erejük van. Jó hangulatú várost szeretnénk, amely vonzza a turisták tömegét. Mert az életminőség jóval összetettebb fogalom annál, minthogy leírható legyen önmagában a „fejlesztési” pénzek idehozásával és elköltésével, vagy egyéb gazdasági mutatók által., Egy tervezett, vagy szükséges fejlesztés előtt, a legfontosabb, hogy először megértsük a helyet, ahova építeni akarunk valamit. Ehhez pedig meg kell hallgatni az embereket. Persze nem mindig a direktben feltett „mit akartok?” a célravezető kérdés. Sokszor inkább arról érdemes érdeklődni, hogy milyen értékeket szeretnének viszontlátni a városi tereikben. Ezeket az értékválasztásokat ugyanis le lehet fordítani várostervezési megoldásokra. Világos, hogy a hivatalnokoknak nincs erre ideje, energiája, se kedve. Itt a kínáló feladat a civil világnak. Szerencsésebb országokban már a tervezett fejlesztések nulladik lépésénél, a koncepció kialakításánál lehetőséget kapnak az állásfoglalásra. Bezárólag a fenntarthatóságig, ahol a leendő beruházások ökológiai, gazdasági és társadalmi fenntarthatóságát is vizsgálják.

3. Közösségi költségvetés: a település költségvetésében elkülönített pénzügyi keret, amit civilek ötleteinek, kívánásának megvalósítására fordítanak. Erről az önkormányzat és civil tanács közösen döntenek.

Példák a fentiek hazai megvalósulására: A legfontosabbak, Budapest főváros – budapestdialog.hu, Bp I. ker önkormányzat és Miskolc. Én szeretném Balatonföldvár nevét is ebben a sorban látni! És Ön?

K.P.

Séta a Galamb-sziget körül

A kikötő 1904-ben épült, első átépítése 1912-1914. közé esik. Itt alkalmazták talán először azt a megoldást, hogy a kikötőmedence kotrási anyagát a nádas területére rakták, és így alakult ki a korabeli leírás szerint a „bájos” Galamb-sziget. Korábban a beépítetlen parton helyezték el a kotrási anyagot, de a századforduló időszakában Földvár kikötői környezete már beépítettnek volt mondható.

A kikötő olyan nagy volt, hogy a Galamb-sziget keleti oldala és a keleti móló közötti vízterületet még ki sem kotorták, azt az 1930-as évekig fürdőnek használták. Így is bőven maradt hely a személyhajók, motorosok, vitorlások fogadására.

A nyugati mólót tervezője úgy képzelte el, hogy majd a motorosok, csónakosok ott hagyják el a kikötőt, és 1905-ben megépíttette az ország első vasbeton-hídját, ami a mai napig áll. A Balaton azonban nem volt erre tekintettel, és a homokvándorlás következtében rendszeresen feltöltötte a kikötő medencéjét. Az 1912. január 1-ével létrehozott Balatoni Kikötők Magyar Királyi Felügyelősége, annak első vezetője Kaáli Nagy Dezső 1912-1914. között átépítette a kikötőt, de ekkor még nem orvosolták a híd alatti iszap beáramlását. Erre a kikötő 1929-1930. közötti ismételt átépítésekor kerítették sort. Megvédték a kőszórás-hiányos területet azzal, hogy ott un. sportszigetet terveztek és építettek meg. Most ezen a területen vitorlás sportegyesületek tevékenykednek. Ettől délebbre sportpályákat terveztek, amelyet délről rózsaliget zárt volna le. Az egész nyugati oldalon, a Séd partján sétányt terveztek, egészen a nyugati mólófejig.

Meteorológiai mérőműszer-kert létesült, egymás mellett épült ki a személyhajók, a motorosok és a vitorlások kikötésére alkalmas partfal és kikötőrész, sőt a csónakosok is helyet kaptak itt.

A Galamb-szigeten szép növények, fák növekedtek, kialakult egy sétány, a tervek között egy cukrászda is szerepelt, ez végül sem akkor, sem a XXI. század első éveiben - jelentős tiltakozás miatt - nem épült meg.

A Galamb-sziget észak-nyugati csúcsától a keleti mólóig bójásor (az akkori helyesírás szerint: bolyasor) tiltotta a hajózást, mert mint írtuk nem volt szükség a kikötő mélyítésére ezen a területen, és így azt fürdésre használták. A település innen kapta vezetékes ivóvizét, itt fürödhetek Földvár lakosai és az itt nyaralók.

A Galamb-szigetre vasbeton hídon át

lehetett bejutni, a híd tetején azóta is ott a galamb-dúc, mint a sziget névadója. Volt ott még csúszda és ugrótorony, autóparkoló nyáron és teherrakodó ősztől tavaszig. A tervek döntő része megvalósult, a kikötő benépesült, bár a második világháborút követően a keleti mólót elorozták az egykori MSZMP Üdülő védművének, a parkoló helyét elfoglalta a vízi rendészet évtizedekig, valamelyik Bujtor filmben ott üldözték a főszereplőt a vízirendőrök.

A kikötő hajók, csónakok, vitorlások tartózkodására szolgál, a sétányok az emberek kikapcsolódására szolgált, a nyüzsgő élethez hozzátartozik a vendéglátás, a kikötői büfékben, éttermekben nem csokornyakkendő, öltönyös vendégkör található, azt az 1930-ban is fürdőkaszinónak és nyilvános étteremnek nevezett létesítményben volt érdemes keresni.

A Galamb-sziget pedig maradjon a horgászoké, a szerelmeseké, az andalgó szép-korúaké.

Azzal a döntéssel, hogy a Hajózás jelenlegi vezetése megvált a kikötő bejáratától jelentősen megromlott az az építészeti egység, amit a tervező megálmodott, majd Kaáli Nagy Dezső tovább erősített. De legalább a Galamb-sziget megmaradt BAHART tulajdonban.

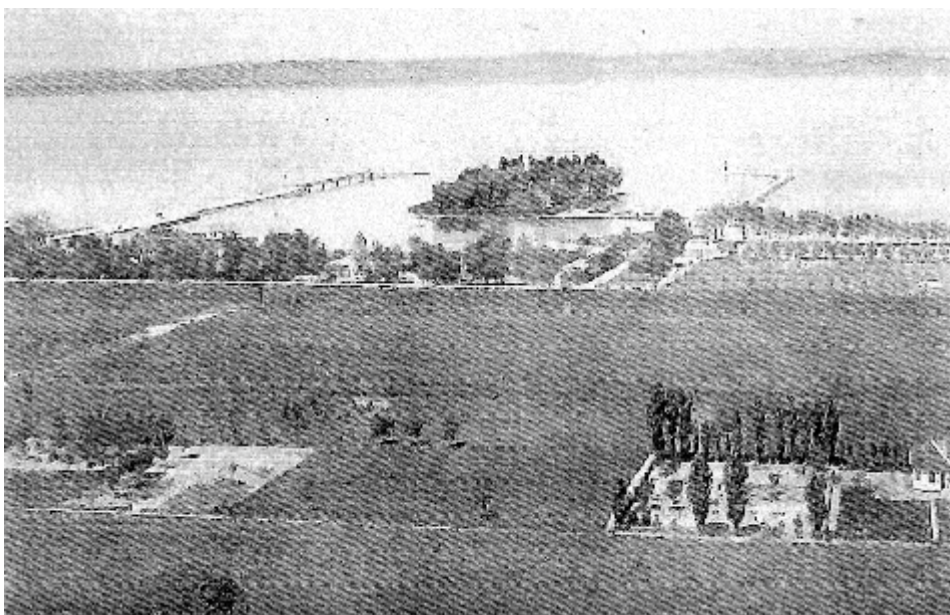
Nem lenne szabad tovább rontani közérdeknek álcázott önérdék miatt.

Az önmagában is elég komoly gond, hogy ma nem születnek Kaáli Nagy Dezsők, vagy legalábbis rejtve maradnak előttünk, de az már kétségbeejtő, ha az általuk megálmodott létesítményeken még rombolunk is.

Dr. Horváth Gyula

a BAHART vezérigazgatója

1996-tól 2013-ig.

A 22-es (év) Csapdája

Hazánk ebben az évben – hamarosan - új mérföldkőhöz érkezik. Újfent eltelt négy év, országos választások előtt állunk. Legalábbis remélem, bár nálunk egy ideje semmi sem biztos, és annak ellenkezője sem, míg valóban meg nem történik. Tegyük fel persze, hogy az esemény a kitűzött időpontban, rendben lezajlik. A tét négy évvel ezelőtt sem volt kicsi. Most viszont úgy érzem, hatalmas.

Akinek 2018-ban még kétségei lehettek, hogy országunk hajója majd minden szempontból rendkívül veszélyes vizek felé halad, valószínűleg azok számára is egyértelmű lett, hogy ha így haladunk tovább, jó eséllyel a Titanic sorsára juthatunk. Ebben valóban előre megyünk, nem hátra. A politika ocsmány csápja, az élet majd minden területén (kultúra, sport, földtulajdonok, üzleti élet, oktatás stb.) jó mélyen behatolt a gazdatestbe, és nekiállt saját – túl szépnek nem nevezhető - képére és hasznára formálni azt. Természetesen teljesen függetlenül attól, hogy az adott környezetnek mennyire válik hasznára ez. Persze ez már négy évvel ezelőtt is megfigyelhető jelenség volt, de most már eljutottunk arra a kritikus pontra, mikor a hatalom azt a luxust is megengedheti magának, hogy már a látszatra sem ad egy cseppet sem, tulajdonképpen jéghidegen hagyja. Így szörnyülködve nézhetjük, hogy miniszterelnökünk, aki annak idején az oroszok legnagyobb kiebrudalója pózában tetszelgett, most évek óta töretlen lelkesedéssel döngölőzik ahhoz a hatalomhoz, melynek kiűzésére - látszólag - 33 évvel ezelőtt az életét tette fel. Ez önmagában is végtelen visszás, annak tükrében pedig, hogy ezzel most hazánk európai elszigetelődését, netán háborúba sodródását teszi kockára, meg pláne.

Szintén rezzenéstelen arccal ízelgetheti mindenki, saját gusztusa szerint, hogy az államfői pozícióra - amit az alkotmány szerint, a nemzet egységességének képviselőjeként, társadalmilag magasan elfogadott, pártpolitikától mentes előélettel rendelkező stb. személyek hivatottak betölteni – kit jelölt a kormányfő. Egy olyan pártkatona nőt, aki még csak meg sem próbálja leplezni személyes rajongását hazánk kétes megítélésű vezére felé. A látszat persze már az előző államfő választásánál is marginális kérdéssé silányult, de a mostani szituáció szemmel láthatóan az utolsó lehetetlent is kipróbálja a köztársasági elnöki pozíció méltóságából és elfogadottságából.

A politikai kultúráról pedig ne is beszéljünk. Milliárdokat költenek el - a mi pénzünkéből - a lehetséges összes csatornán és platformon az ellenzékkel érintő idétlen

lejáratosokra, karaktergyilkosságokra. A közszolgálati csatornák, valamint a közösségi médiumok gyomorforogató tálalásban harsogják az innen-onnan, akár évekkal ezelőtt elhangzott ellenzéki mondatokat. Érdekes ez a szelektív memória. Valahogy azok közül egy sem hangzik el, amik regnáló vezérünk száját hagyták el anno, és amik elé aztán az élet görbe tükröt tartott, hogy finoman fogalmazzunk. („Akinek a kormányzása alatt az euro árfolyama eléri a 300 Ft-ot”, „Aki elkapja ezt a betegséget, azt meg fogjuk gyógyítani” stb, tonnaszámba). Ezzel kapcsolatban bennem csak annyi kérdés merül még fel, hogy ha – például – az ellenzéki miniszterelnök-jelölt tényleg olyan hülyeségeket beszél, mint azt állítani próbálják róla, akkor mi az Istenért nem hívják be egyszer a köztévébe, hogy ott csináljon magából hülyét. Még ez sem indok ezek szerint számukra, hogy a választás előtt bármikor is egy ellenzéki politikus bejusson a közszolgálati (?) tévébe, és ott elmondhassa gondolatait erről-arról. Nyilván, egy élő beszélgetésben nem lehetne kiragadni, kiforgatni, félremagyarázni dolgokat, minek kapcsán érdekes gondolatok kerülhetnének a felszínre, az ezt a förmedvényt még nézni hajlandó közönség vélhetően nem kis megdöbbenésére. Pont ezen oknál fogva nem hajlandó nagy vezérünk nyilvános vitába szállni kihívójával. Nyilván hamar meginogna a szorgos kezek által felépített, rendíthetetlen erejű, igazságos, bölcs és bátor idol nimbusza, akit esetleg a lehülyézett, lebénázott ellenfél csúnyán felpofoz a ringben.

Négy év alatt szintén bizonyosságot nyert a politikai elit abszolút érinthetlensége is. Számukra kishazánk a következmények nélküli országok non plus ultrája lett. Hiába, a szinte hetente kipattanó botrányok, tudtommal az elmúlt négy évben sem került senki büntetőjogi felelősségvonas alá. Itt kérem bármit meg lehet tenni, lopni, csalni, hazudni, pedofil képeket ezres csokrokban gyűjteni, milliárdokkal nem elszámolni. A „gyanú árnyékába” keveredettek nyugodtan szavazhatnak gazdájuk utasítása szerint a parlamentben a mi jövőnkkel és a jövőnkkel kapcsolatos kérdésekben, a hányatottabb sorsúak milliós végkielégítésekkel kénytelenek beérni. Sokszor eszembe jut, hogy annak idején Simon Gábort, egy manapság már szinte szabad szemmel nem látható összeg kapcsán micsoda meghurcoltatás érte. Az ember - ha akarta, ha nem - hónapokon keresztül, naponta többször láthatta a „független médiában”, amint bilincsből vezetik el, és persze a képsorokhoz járó verbális köret sem lett az idő múlásával diétásabb.

Kérdelem én, hová lett mára ez a szigor? A válasz: oda, ahol meg semmi keresnivalója. Elesett embereken évtizedek óta segítő, országos segélyszervezet székházánál. Megfélemlítésből, erőfitogtatásból, megalázásból, nevetséges mondvacsínált indokból. Szintén a látszatra sem adva, hogy az egyenlő és méltányos bánásmód mindenkinek jár.

A legnagyobb baj, ami bennem a legkomolyabb aggodalmat kelti, hogy a „matek” – bár remélhetőleg már rogyadozó lábakon - még így is működik. Nincsenek kétségeim afelől, hogy e mögött a pökhendi, sokszor arcátlan politika mögött egy komoly gépezet írja a kottát, mely naprakész, konkrét információval bír a népesség szavazóképes táborának aktuális és várható pulzusáról. Ez a precíz gépezet, egy dologra van belőve; milyen – általában teljesen üres – frázisokkal, témákkal és milyen sűrűn kell zsonglőrködni ahhoz, hogy meglegyen a szükséges létszámú szavazótábor, ami ezt a rendszert hatalmon tartja. Minden ehhez a célhoz vezető út, szentesíti az eszközt. Ezekhez a történelem során már oly sokszor használt adalékokat (félelemkeltés/biztonságnújtás, ellenségkép/bátor szembezállás, töménytelen mennyiségű propaganda) keverik boszorkányos ügyességgel, hogy kellő létszámúra hizlalják a rájuk szavazók táborát. Minden, ami nem erről szól, leplezetlenül sokadlagos. A társadalom háromnegyede tulajdonképpen így le van sajnálva. Boldoguljanak, lázadozzanak, háborogjanak, ahogy csak akarnak. Ők nem fontosak. Csak a „szekta”. Mert lássuk be, ez irányú fáradozásaik - talán még őket is meglepő mértékben - több embertársunknál, minden elképzelésüket felülmúlóan váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Biztos mindenki találkozott a környezetében ilyennel. Akit semmilyen témában semmilyen észérvvel nem lehet – nemhogy meggyőzni – még elgondolkodtatni sem. Eltántorítani a központi ideológiától, amit kellő gondossággal rágnak a szájukba, pedig pláne nem. Ez számomra már sokszor valóban szektaszerű. A nagy kérdés a bizonytalanok táboráé. Voltaképpen az ő kezükben van az ország sorsa.

Sajnos, ez a sors már nem arról szól, amiről mondjuk 4, 8, vagy akár 12 éve. Az akkori tét még leginkább az volt, hogy az uniótól érkező horribilis pénzzel meglovasgolvuk-e azt az esélyt, hogy közelebb zárkózzunk, mondjuk Ausztriához. Ez a hajó már elúszott, kormányánál egy-egy NER lovaggal, akik ezeken az uszályokon többségében saját birodalmukba tüntették el ezeket a gigászi összegeket. Pár éve volt alkalmam ellátogatni Erdélybe, ahol előtte legutóbb 1992-ben jártam, amikor még egy panzióban a meleg víz és a 40 W-os égő is luxusnak számított. A változás teljesen ledöbbsentett. Mintha az Alpok bármelyik osztrák falujában járnék. Teljesen új utak, épületek, rendezett környezet. Ekkor

tudatosult bennem, hogy mi ezt az esélyt elk...tuk. Nem kicsit, nagyon.

Most viszont a tét, még ennél is komolyabb, minden szempontból. A hatalom maradása esetén, immár azt gondolom, tényleg bármi megtörténhet. Az a kevéske, amitől eddig még „visszariadtak” a demokrácia letérése, egy banánköztársaság kialakítása, a természet szétbarmolása (lásd Balaton) érdekében, azt is tető alá fogják majd hozni, ne legyenek kétségeink. Meglesz hozzá a politikai és gazdasági hatalmuk újabb négy évre, önteltségbe átcsapó mérhetetlen önbizalmuk, gátlástalanságukról nem is beszélve. Nagy vezérünk mindig is szerette a háborúsdit játszani (eddig persze csak és kizárólag szélmalomokkal), nem nézem ki belőle, hogy észreveszi, arra a pávára, akinek a táncát oly önfeledten járta éveken keresztül, most bárki rálóhat. Nemcsak rá, hanem így ránk is, hisz ebben a szituációban sokkal inkább viszi a mi bőrünket a vásárra, mint a sajátját. A gazdasági hullákról a szekrényben (euro árfolyam, infláció, államadósság) nem is beszélve. Lassan kifogy a szufla a propagandából, hisz azért egyre több olyan évtizedek óta nem látott jelenséggel találkozik bármelyikünk (befagyasztott benzin és élelmiszer árak, kamatstop) aminek valljuk be, nincs túl jó szaga, és ami némi gondolkodás árán szembesít minket a fájdalmas valósággal. Itt valami rettenetesen nincs rendben, bármit is hadoválnak összevissza a médiában, ez a lufi bizony kipukkanni készül, kishazánkban elkezdtek lyukat lyukkal foltozni. A hasznót persze ők zsebelték be az évek alatt, jóformán minden forrásból, de az árát, amivel helyre lehet majd állítani egy működőképes rendszert, azt bizony mi fogjuk kifizetni. Meg a gyerekeink, sőt attól félek, az unokáinknak is jut ebből a sárból.

A csapda tehát adott. Akárkié lesz a kormányrúd, egy pocskék állapotban lévő hajóval kell majd boldogulnia, és ha nem akar elsüllyedni, bizony fájdalmas összegeket kell majd a javításra fordítani. Vagy mantrázza azt tovább - még mikor a szájába is folyik már a víz -, hogy itt minden a legnagyobb rendben, és tovább sodródik egy zuhatag, egy szikla, vagy egy jéghegy felé. A mai világban, azt hiszem, bőséggel akad mind-egyikből... Vagy a választás után legalább a helyes, normális vizek felé vesszük az irányt, és tetszik/nem tetszik, nekilátunk bedeszakzni a lékeket, összeácsolni az árbocot, megvarrni a vitorlát, amire eddig senki nem akart költeni. És elgondolkodni azon, hogy miként tűrhattuk, hogy a kaptány így tönkretegye a mi hajónkat, ahonnan kincsünk jó része is eltűnt. És mit keresünk ennek a háborgó tengernek pont azon a részén - gyakorlatilag tök egyedül -, ahol több veszély fenyeget ránk, mint hosszú évtizedek óta, szinte bármikor.

E.E.

A víz világnapja

A víz, igen-igen, tudom H₂O. Nemcsak az iskolásgyerekek, mi felnőttek is sokan csak ilyen egyszerűen gondolunk a vízre. Pedig az ősi emberi felismerés szerint a négy főelem közül, - föld, ég(levégő), tűz, víz, - a legfontosabb a víz a földi élet számára. Az újszülöttek teste 80%-ban, a felnőtteké átlag 65 %-ban víz. Levegő nélkül 2-10 percig, víz nélkül 3-5 napig tudunk élni. A víz nélkülözhetetlen szállító közeg szervezetünk anyagcseréje során. Vesénk a víz segítségével tudja kitakarítani szervezetünket. Vérünk nagy része, tudónk 75 %-a, csontjaink 20%-a víz. Minden egyes sejtünk működéséhez nélkülözhetetlen.

Amikor az űrhajósok a világűrben először láhták bolygónkat, kék bolygónak nevezték el, a nagy kéken tündöklő földfelszíni víz miatt. Igen, a földünket 71 %-ban víz borítja. Viszont tudjuk, hogy a tengerek vize, bár annyiféle életnek gazdag bölcsője, számunkra ihatatlanul sós. Az iható vizet édesvíznek hívjuk. Gondoltunk valaha rá, milyen megbecsülést fejez ez ki?

Az édesvíz mennyisége csupán 3%-a a Föld vízkészletének, amelynek jelentős része a sarki jégtakaróban található. Ivóvízként a Föld vízkészletének csupán 0,5 %-a áll az emberiség rendelkezésére.

Megdöbbenően kevés? Igen, ilyen drága kincsünk az egészséges ivóvíz. Talán soha nem gondoltunk bele, milyen hallatlan gazdagság vesz körül bennünket itt a Kárpát-medencében a folyók, a tavak és források vize formájában.

Azt mesélik, egyszer egy arab ember, - a sivatag fia - megállva a Balaton partján, hosszan nézte-nézte a tó "végtelen" vizét, végül térdre borulva áhítással megkóstolta, és azt mondta, mérhetetlen kincs jutott Nektek.

Azért ünnepeljük minden évben "a víz világnapját", hogy mindezt átgondolva, kezdjünk el, tanuljuk meg vigyázni ivóvízkincsünkre, esetünkben a Balatonra. Nagyon ügyeljünk arra, hogy se szemeteléssel, se napi életvitelünk, vagy gondatlan kertészkedésünk során ne juttassunk a földre kémiai és vegyszer anyagokat. A

csapadék vizekkel minden-minden bejuthat a földmelyi vízáadó rétegbe és a tóba is. Csak annyi permetezőszert és trágyát használunk, az előírásokat betartva, amennyi elengedhetetlen. És jegyezzük meg: egy liter gondatlanul kiömlött olaj egymillió liter vizet tesz ihatatlanná. Tanuljunk jól gazdálkodni a csapból folyó vízzel, mert az ivóvíz. A sokszor drágának tartott víz-csatornadíjban is kifejeződik, mennyi ember munkája, és mennyi villamosenergia kell ahhoz, hogy csak egy csap elfordításába kerüljön nekünk az életető, iható tiszta víz, és szennyvizünk "eltűnhesse" a csatornában, aztán megtisztítva kerüljön vissza a természet víz-körforgásába. Sok munkával töltött éjszaka, sok tudás/fejtorés, emberi erőfeszítés és drága beruházás kell mindehhez. A csapvíz a legtöbbet ellenőrzött élelmiszer, ezért dolgozott régen a KÖJÁL és az ÁNTSZ, napjainkban pedig a Nemzeti Népegészségügyi Központ.

Számtalan lehetőséget kínál korunk arra is, hogy a lehulló csapadékvízzel jól gazdálkodjunk. Tegyük lépéseket összegyűjtésére-, és hogy a házukban pl. WC-öblítésre, meg kertünk növényeinek a nyári meleg estéken életmentő locsolására használjuk fel. Van már olyan település, ahol új ház csak úgy épülhet, ha a háztetőről és a viacolor-burkolatról lefolyó esővizet minimum 5 m³-es földalatti tartályban gyűjtik. Ez a megoldás nem olcsó, 1-2 millió Ft-ba kerül a telek adottságainak függően. Arra mindegyikünknek van lehetősége már pár 10.000 Ft-os költséggel, hogy a háztetőről pár száz liter locsolóvizet gyűjtsünk.

Nem kell, hogy ünnepi műsorral, látványos felvonulással ünnepeljük a "víz világnapját", de minden nap van lehetőségünk átgondolva, takarékosan "jól bálni, jól élni, nem visszaélni" mindazzal a víz-gazdagsággal ami itt rendelkezésünkre áll. És ez nem is kevés. Ezzel nagyban hozzájárulhatunk, hogy még unokáink is boldogan élhessenek az ÉDES-vízzel.

*Csákai Gyula
nyugalmazott
vízépítő mérnök*

Lapunk 2021 februári számában „Az adózás lélektanáról” címmel megjelent cikkünkben valótlán állítottuk, hogy Holovits György Huba polgármester lebontatta a hajókikötő területén álló közcéget. A valóság ezzel szemben az, hogy a hajókikötő területén található közcéget épülete, a korábbi polgármester, Bezeréti Katalin hivatali idejében, 2006-ban a Balatoni Hajózási ZRT tulajdonába került, és a lebontásról is ők döntöttek 2016-ban.

Impresszum:

Felelős kiadó: Herényi Károly

Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke

Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-265-6-265

e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Csákai Gyula, Etemez Edgár, Dr. Hajósy

Adrienne, Herényi Károly, Dr. Horváth Gyula,

Kárpáti Péter, Dr. Magyar István, Mayer Marianna,

Szabó József

Ingyenes kiadvány

Biztos, hogy Balatonföldvár is előre megy?

Ébredj napfény – Legyen világosság!

Ennek érdekében április 3-án sok-sok ilyen szavazólapot szeretnénk látni.

SZAVAZÓLAP
Országgyűlési képviselők választása
2022. április 3.
SOMOGY MEGYE
04. számú választókerület

Érvényesen szavazni legfeljebb egy jelöltre lehet!

1. **IBRÓCI LÁSZLÓ**
  IGEN **NEM**

2. **WITZMANN HIRÁLY**
  IGEN **NEM**

3. **BURDA PATRIK**
  IGEN **NEM**

4. **SÜMEGI RITA**
  IGEN **NEM**

5. **POTCSKÁNYE KÖRÖSI ANITA**
  IGEN **NEM**

Érvényesen szavazni a jelölt neve melletti körbe tollal írt két, egymást metsző vonallal lehet, például: vagy

SZAVAZÓLAP
Országos népszavazás
2022. április 3.

Érvényesen szavazni kérdésenként csak **EGY** válaszra lehet!

Támogatja-e Ön, hogy kiskorú gyermekeknek
1. köznevelési intézményben a szülő hozzájárulása nélkül szexuális irányultságokat bemutató foglalkozást tartsanak?
 IGEN **NEM**

Támogatja-e Ön, hogy kiskorú gyermekek számára
2. nemű átalakító kezeléseket népszerűsítsenek?
 IGEN **NEM**

Támogatja-e Ön, hogy kiskorú gyermekeknek
3. fejlődésüket befolyásoló szexuális médiatartalmakat korlátozás nélkül mutassanak be?
 IGEN **NEM**

Támogatja-e Ön, hogy kiskorú gyermekeknek
4. a nem megváltoztatását bemutató médiatartalmakat jelenítsenek meg?
 IGEN **NEM**

Érvényesen szavazni a válasz feletti körbe tollal írt két, egymást metsző vonallal lehet, például:

SZAVAZÓLAP
Országgyűlési képviselők választása
2022. április 3.
ORSZÁGOS LISTA
Érvényesen szavazni csak egy listára lehet!

1.   **DK - JOBBIK - MOMENTUM - MSZP - LMP - PÁRBESZÉD**

2.   **NORMÁLIS PÁRT**

3.   **MKKP**

4.   **MEGOLDÁS MOZGALOM**

5.   **MI HAZÁNK**

6.   **FIDESZ - KÖNP**

Érvényesen szavazni a lista neve feletti körbe tollal írt két, egymást metsző vonallal lehet, például: vagy

**Egy gyűlölettel teli világban sem szabad lemondanunk a reményről.
Egy haraggal teli világban sem szabad lemondanunk a békességről.
Egy kétségbeeséssel teli világban sem szabad lemondanunk az álmainkról.
Egy bizalmatlansággal teli világban sem szabad lemondanunk arról, hogy
higgyünk egymásban.**

Addig hallgassák meg a youtube-on,
vagy ezen a QR kódon az
Összefogás Magyarországért
"A hatalom a népé" c.kampány dalát.

